

Arrest

nr. 294 540 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 29 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert geboren te zijn in de Sahara woestijn en op vijfjarige leeftijd te zijn meegenomen naar Libië door uw vader. U weet niet over welke nationaliteit u beschikt. U heeft uw moeder nooit gekend, ze is gestorven in de Sahara woestijn. In Libië verbleef u steeds in Tripoli met uw vader, u had geen andere familieleden. Uw vader trouwde in Libië met een vrouw van Burkina Faso. In 1995 woonde u samen met een Ghanese vrouw die u leerde kennen in Tripoli, u kreeg uiteindelijk twee kinderen met haar. In 1999 ging u op zoek naar een job maar u werd tegengehouden door de politie, u kon geen verblijfsdocumenten

voorleggen. U werd drie dagen vastgehouden, en afgezet aan de grens met Niger. U stak echter de grens niet over en keerde terug naar Tripoli. In 2011 ging uw vader naar zijn werk en kwam nooit meer terug. U veronderstelde dat hij overleden was. Uw Ghanese vriendin vertrok in 2011 ook met de kinderen van Libië terug naar Ghana. U wilde meegaan maar de Ghanese ambassadeur liet u weten dat u geen Ghanees paspoort had en dus niet van Ghana was. In 2012 werd u geholpen door een militair waarvoor u het huis schilderde, hij liet u op een containerschip stappen dat u meenam tot in Antwerpen. Sinds 2012 verbleef u in Antwerpen, Luchtbal, waar u met mensen van Ghana omging. U werd een aantal keren tegengehouden door de politie, onder andere voor illegaal verblijf. In 2014 werd u vastgehouden in het gesloten centrum te Brugge. U was daar gekend onder de Congolese nationaliteit. Tijdens uw opsluiting werd u geïnterviewd door de Consul van de ambassade van Nigeria en de consul van de ambassade van Ghana. Tijdens deze interviews verklaarde u dat u in Burkina Faso geboren bent, de consuls verklaarden dat u geen Nigeriaan of Ghanees was. U werd vrijgelaten en bleef in België. In België ging u ook naar de Ghanese ambassade omdat u naar Ghana wilde reizen om uw kinderen te bezoeken, u werd uitgelegd dat u daarvoor identiteitsdocumenten nodig had. Op 19 augustus 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in, omdat u niet wist waar u naartoe moest gaan.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: medische documenten, verbeteringen aan uw verklaringen bij DVZ, politiedocumenten (inreisverbod, bevel grondgebied te verlaten), foto's van uw kinderen, een littekenattest, en een attest van de huisarts m.b.t. onderzoek naar cognitieve problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS stelt immers vast dat u niet geloofwaardig maakte dat u niet weet over welke nationaliteit u beschikt en waar u vandaan komt, waardoor u ook geen zicht biedt op uw reële situatie.

Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een asielprocedure.

Het CGVS is niet in de bevoegdheid om zelf de nationaliteit van u te bepalen noch of u er meerdere heeft dan wel of u staatloos bent. Het CGVS kan echter wel een geloofwaardigheidsonderzoek doen met betrekking tot uw bewering dat u niet weet welke nationaliteit u hebt.

Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien geen nationaliteit kan worden aangetoond, van herkomst. Hierbij is het uw verantwoordelijkheid om uw beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

Ten eerste merkt het CGVS op dat het niet geloofwaardig is dat u zelf nooit stappen hebt ondernomen om uw eigen nationaliteit en identiteit vast te stellen, ondanks het feit dat u al deze informatie had kunnen krijgen via uw vader. U bleef tijdens het persoonlijk onderhoud steeds verklaren dat u enkel uw vader had als familie, en verder niemand (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Het treft dan ook alle verbeelding dat u er geen idee van hebt waar uw vader geboren is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Het enige wat u over zijn herkomst kan verklaren is dat hij in Libië woonde, waar hij samen met u naartoe ging toen u vijf jaar oud was. U hebt er beweerdelijk geen enkel idee van waar uw vader verbleef voordat jullie naar Libië gingen. Gevraagd of uw vader geboren was in Libië verklaarde u dat hij u nooit vertelde wat de plaats was waar hij geboren was. Echter, opmerkelijk genoeg zou u het zelfs nooit aan uw vader gevraagd hebben waar hij geboren was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U dacht dat u van Libië was, maar de Libiërs lieten u weten dat dat niet zo was. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u, op de 37 jaar dat u in Libië verbleven hebt, nooit aan uw vader gevraagd zou hebben waar hij vandaan kwam en wat jullie herkomst zou zijn. U hebt er verder ook geen idee van of uw vader naar school of universiteit is gegaan. U weet niets over zijn ouders, of uw vader broers of zussen had, u hebt hem zelfs nooit gevraagd of hij broers of zussen had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gevraagd waarom u dit nooit vroeg, is het omdat uw vader uw familie was, maar hij had zelden tijd voor u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15).

Ook wat betreft uw eigen levenspad, was u zeer passief in uw informatiegaring. Zo zou uw vader u gezegd hebben dat u in de Sahara woestijn geboren bent. Echter, de Sahara omvat het grootste deel van het gebied in Noord-Afrika en strekt zich uit van de Westelijke Sahara tot Egypte. Er kan dus van u wel verwacht worden dat u wat interesse toonde waar precies in de Sahara uw geboorte plaatsvond, en wat uw vader en moeder daar bovendien aan het doen waren. U weet echter niet waar in de Sahara u geboren bent, en uw vader zou u daar ook niets over verteld hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U weet ook niet hoe het komt dat u in de Sahara geboren bent noch wat uw vader daar op dat moment aan het doen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U bleef steeds herhalen dat u enkel weet dat u geboren bent in de Sahara woestijn en dat uw moeder daar overleden is. Ook toen u dan te weten kwam dat u niet van Libië was, vond u het blijkbaar voldoende informatie om te weten dat u geboren was in de Sahara woestijn, en verder niets. Het land van uw vader, zou u nooit verteld zijn geweest, en u hebt ook geen idee waarom uw vader u dit niet vertelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U werd meerdere malen de kans geboden om aan te tonen op welke wijze u hebt getracht uw nationaliteit te achterhalen, u toonde op geen enkele wijze aan dat u nooit aan uw vader dit had kunnen vragen. U bleef bij uw verklaring dat u opgroeide in Libië en uw vader weinig tijd voor u had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). **U toonde een dermate desinteresse in uw eigen herkomst en levenspad, die niet geloofwaardig is.** Bovendien had u ook nog uw stiefmoeder waarmee u opgroeide, die zelfs oorspronkelijk van Burkina Faso was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het CGVS merkt ten eerste al op dat het wel merkwaardig is, dat u haar nationaliteit wél kent, maar die van uzelf en uw vader niet. Deze vrouw was beweerdelijk al heel lang samen met uw vader, u zag haar als uw eigen moeder toen u opgroeide, u dacht zelfs dat ze uw moeder was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U kwam te weten dat ze niet uw moeder was omdat uw vader dat uiteindelijk zei, en u uitlegde wie uw echte moeder was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het wederom zeer opmerkelijk dat u deze kans dan niet gegrepen hebt om meer te weten te komen over uw eigen moeder, en over uzelf. Ook de echtgenote van uw vader had u nooit verteld waar u vandaan kwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

Ook wat betreft uw moeder en diens kant van de familie, gaf u het CGVS wederom nog niet eens een minimum aan informatie. U werd gevraagd om te vertellen wat u weet over uw moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U legde uit dat u niets over haar weet, dat u haar niet gezien hebt, dat u enkel uw vader kent. Uw vader zou wel vertel hebben dat hij haar ontmoet had in Niger (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Ze zou de naam F.(...) O.(...) hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U weet niet hoe uw ouders elkaar ontmoet hebben, wanneer ze elkaar ontmoet hebben, hoe lang uw ouders elkaar kenden, waar uw moeder geboren is, of ze de Nigerese nationaliteit heeft, wanneer ze overleden is, of waar ze begraven is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Bij DVZ had u nochtans verklaard dat uw moeder een prostituee was en dat uw vader haar leerde kennen in de woestijn, hetgeen u nergens meer herhaalde in uw verklaringen voor het CGVS. U werd nochtans nog uitdrukkelijk gevraagd naar haar beroep en wat ze deed van werk, hetgeen u voor het CGVS beweerde niet te weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).

Het CGVS merkt hierbij nog verder op dat uw desinteresse in uw persoonlijke identiteit en herkomst nog opmerkelijker is binnen de Libische context. U verbleef daar immers als migrant zonder

papieren, wat leidt tot een precaire situatie, zoals u zelf ook getuigde. U verklaarde dat u initieel dacht dat u Libisch was, maar dat dacht u toch ook al sinds 1999 al zeker niet meer, omdat ze u toen naar de Nigerese grens zouden hebben gebracht. U was dus op de hoogte van het feit dat u niet Libisch bent, u had geen Libische papieren. **Dat u in deze context geen enkele stap zou hebben ondernomen om te achterhalen wat uw effectieve land van nationaliteit en herkomst is, tart alle verbeelding.**

Hoewel het CGVS voor u geen nationaliteit kan vast stellen, merkt het wel op dat u **een bijzondere affiniteit met Ghana** blijkt te hebben. Hierbij wijst het CGVS ten eerste al op het feit dat u Ashanti spreekt, een taal die gesproken wordt in Ghana, en een dialect van Twi is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U verklaarde dat u Ashanti leerde van de Ghanezen in Libië, waarmee u altijd omging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Uw eigen moedertaal zou Engels zijn, hetgeen u met uw vader sprak en wat ook de officiële taal is van Ghana. In Libië had u ook een relatie met een Ghanese vrouw sinds 1995, die u had leren kennen in haar functie als prostituee (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). In Libië kwam u ook aan tewerkstelling door Ghanezen te volgen naar jobs in de bouwsector (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Deze Ghanese mensen zou u beweerdelijk hebben leren kennen omdat ze klanten waren van uw vriendin, voordat ze stopte met haar job. U had veel Ghanese vrienden, jullie werkten samen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). In België hebt u ook een Facebookpagina aangemaakt op uw naam, naar eigen zeggen maakte een vriend deze aan in uw plaats. Op deze Facebookpagina staat dat u afkomstig bent van Accra, Ghana. U werd hier op gewezen, en u legde uit dat u zei dat u van Ghana bent omdat uw kinderen van Ghana zijn. Dat verklaart echter nog niet waarom er staat dat u van Accra, Ghana, bent, gezien uw kinderen in Cape Coast verblijven. U legde dan de verklaring over Accra bij het feit dat de man die uw Facebook aanmaakte, afkomstig was van Accra (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Dat verklaart nog niet waarom die man dat dan zo op uw eigen Facebookpagina invulde. U werd in 2020 ook tegengehouden door de politie, u had toen een lidkaart bij van Omaniae Network Platform bij waarop ook stond dat u afkomstig was van Accra, Ghana. U legde uit dat u gewoon een nationaliteit kon kiezen van een land dat u leuk vond, en u zei Ghana (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U werd de kans geboden om uw affiniteit met Ghana uit te klaren, maar u bleef bij uw verklaringen dat u gewoon veel Ghanezen kent, en dat u ook hier in België veel met Ghanezen om ging. Dat wordt onderstreept door de vaststelling dat het gemakkelijk vast te stellen is dat 19 van uw 42 Facebookvrienden afkomstig zijn uit Ghana.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Tot slot wijst het CGVS ook op het feit dat u bijzonder laattijdig was in uw verzoek tot internationale bescherming. U verbleef al sinds 2012 in België, en u wachtte nog tot 2020 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U legde uit dat dat kwam omdat u niet eerder wist wat de asielprocedure is, u had niemand die u die ideeën gaf (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U verbleef echter wel heel lang in België, u kwam in aanraking met de politie, u was zelfs opgesloten in een gesloten centrum. U louter beroepen op het feit dat niemand u het idee gaf een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, is geen afdoende verklaring voor de laattijdigheid van uw verzoek. Deze laattijdigheid heeft een bijzonder negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw nood aan bescherming.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, hebben deze geen betrekking op de gedane vaststellingen in deze beslissing. Deze hebben immers geen betrekking op uw nationaliteit, of het feit dat u uw nationaliteit niet kent. De medische documenten legde u neer om aan te tonen dat u in Libië geslagen was, en daardoor tanden verloren bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 2-3). U had ook problemen aan uw schouder waarvoor u in België behandeld werd. Het CGVS doet verder ook geen uitspraak over de gebeurtenissen die beweerdelijk in Libië plaatsvonden, het littekenattest is dus ook niet relevant in deze beslissing. Hetzelfde geldt voor de foto's van uw kinderen en de documenten die u neerlegde afkomstig van de politie/DVZ. Via uw advocaat ontving het CGVS ook nog een medisch attest van huisarts dokter Deville, met een verwijzing naar cognitieve problemen en het feit dat verdere onderzoeken zullen gedaan worden. Uit een dergelijk attest blijkt niet dat u tijdens het persoonlijk

onderhoud voor het CGVS of voor de procedure voor de DVZ , door eventuele psychologische problemen, niet ten volle mee kon werken aan uw procedure.

Het CGVS wijst er desgevallend nog op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In hoeverre u zich beroept op uw psychologische situatie an sich, dient u desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als het enige middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsverplichting, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS stelt immers vast dat u niet geloofwaardig maakte dat u niet weet over welke nationaliteit u beschikt en waar u vandaan komt, waardoor u ook geen zicht biedt op uw reële situatie.

Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een asielprocedure.

Het CGVS is niet in de bevoegdheid om zelf de nationaliteit van u te bepalen noch of u er meerdere heeft dan wel of u staatloos bent. Het CGVS kan echter wel een geloofwaardigheidsonderzoek doen met betrekking tot uw bewering dat u niet weet welke nationaliteit u hebt.

Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien geen nationaliteit kan worden aangetoond, van herkomst. Hierbij is het uw verantwoordelijkheid om uw beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

Ten eerste merkt het CGVS op dat het niet geloofwaardig is dat u zelf nooit stappen hebt ondernomen om uw eigen nationaliteit en identiteit vast te stellen, ondanks het feit dat u al deze informatie had kunnen krijgen via uw vader. U bleef tijdens het persoonlijk onderhoud steeds verklaren dat u enkel uw vader had als familie, en verder niemand (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Het treft dan ook alle verbeelding dat u er geen idee van hebt waar uw vader geboren is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Het enige wat u over zijn herkomst kan verklaren is dat hij in Libië woonde, waar hij samen met u naartoe ging toen u vijf jaar oud was. U hebt er beweerdelijk geen enkel idee van waar uw vader verbleef voordat jullie naar Libië gingen. Gevraagd of uw vader geboren was in Libië verklaarde u dat hij u nooit vertelde wat de plaats was waar hij geboren was. Echter, opmerkelijk genoeg zou u het zelfs nooit aan uw vader gevraagd hebben waar hij geboren was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U dacht dat u van Libië was, maar de Libiërs lieten u weten dat dat niet zo was. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u, op de 37 jaar dat u in Libië verbleven hebt, nooit aan uw vader gevraagd zou hebben waar hij vandaan kwam en wat jullie herkomst zou zijn. U hebt er verder ook geen idee van of uw vader naar school of universiteit is gegaan. U weet niets over zijn ouders, of uw vader broers of zussen had, u hebt hem zelfs nooit gevraagd of hij broers of zussen had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gevraagd waarom u dit nooit vroeg, is het omdat uw vader uw familie was, maar hij had zelden tijd voor u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15).

Ook wat betreft uw eigen levenspad, was u zeer passief in uw informatiegaring. Zo zou uw vader u gezegd hebben dat u in de Sahara woestijn geboren bent. Echter, de Sahara omvat het grootste deel van het gebied in Noord-Afrika en strekt zich uit van de Westelijke Sahara tot Egypte. Er kan dus van u wel verwacht worden dat u wat interesse toonde waar precies in de Sahara uw geboorte plaatsvond, en wat uw vader en moeder daar bovendien aan het doen waren. U weet echter niet waar in de Sahara u geboren bent, en uw vader zou u daar ook niets over verteld hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U weet ook niet hoe het komt dat u in de Sahara geboren bent noch wat uw vader daar op dat moment aan het doen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U bleef steeds herhalen dat u enkel weet dat u geboren bent in de Sahara woestijn en dat uw moeder daar overleden is. Ook toen u dan te weten kwam dat u niet van Libië was, vond u het blijkbaar voldoende informatie om te weten dat u geboren was in de Sahara woestijn, en verder niets. Het land van uw vader, zou u nooit verteld zijn geweest, en u hebt ook geen idee waarom uw vader u dit niet vertelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U werd meerdere malen de kans geboden om aan te tonen op welke wijze u hebt getracht uw nationaliteit te achterhalen, u toonde op geen enkele wijze aan dat u nooit aan uw vader dit had kunnen vragen. U bleef bij uw verklaring dat u opgroeide in Libië en uw vader weinig tijd voor u had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). **U toonde een dermate desinteresse in uw eigen herkomst en levenspad, die niet geloofwaardig is.** Bovendien had u ook nog uw stiefmoeder waarmee u opgroeide, die zelfs oorspronkelijk van Burkina Faso was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het CGVS merkt ten eerste al op dat het wel merkwaardig is, dat u haar nationaliteit wél kent, maar die van uzelf en uw vader niet. Deze vrouw was beweerdelijk al heel lang samen met uw vader, u zag haar als uw eigen moeder toen u opgroeide, u dacht zelfs dat ze uw moeder was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U kwam te weten dat ze niet uw moeder was omdat uw vader dat uiteindelijk zei, en u uitlegde wie uw echte moeder was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het wederom zeer opmerkelijk dat u deze kans dan niet gegrepen hebt om meer te weten te komen over uw eigen moeder, en over uzelf. Ook de echtgenote van uw vader had u nooit verteld waar u vandaan kwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

Ook wat betreft uw moeder en diens kant van de familie, gaf u het CGVS wederom nog niet eens een minimum aan informatie. U werd gevraagd om te vertellen wat u weet over uw moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U legde uit dat u niets over haar weet, dat u haar niet gezien hebt, dat

u enkel uw vader kent. Uw vader zou wel vertel hebben dat hij haar ontmoet had in Niger (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Ze zou de naam F.(...) O.(...) hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U weet niet hoe uw ouders elkaar ontmoet hebben, wanneer ze elkaar ontmoet hebben, hoe lang uw ouders elkaar kenden, waar uw moeder geboren is, of ze de Nigerese nationaliteit heeft, wanneer ze overleden is, of waar ze begraven is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Bij DVZ had u nochtans verklaard dat uw moeder een prostituee was en dat uw vader haar leerde kennen in de woestijn, hetgeen u nergens meer herhaalde in uw verklaringen voor het CGVS. U werd nochtans nog uitdrukkelijk gevraagd naar haar beroep en wat ze deed van werk, hetgeen u voor het CGVS beweerde niet te weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).

Het CGVS merkt hierbij nog verder op dat uw desinteresse in uw persoonlijke identiteit en herkomst nog opmerkelijker is binnen de Libische context. U verbleef daar immers als migrant zonder papieren, wat leidt tot een preciaire situatie, zoals u zelf ook getuigde. U verklaarde dat u initieel dacht dat u Libisch was, maar dat dacht u toch ook al sinds 1999 al zeker niet meer, omdat ze u toen naar de Nigerese grens zouden hebben gebracht. U was dus op de hoogte van het feit dat u niet Libisch bent, u had geen Libische papieren. **Dat u in deze context geen enkele stap zou hebben ondernomen om te achterhalen wat uw effectieve land van nationaliteit en herkomst is, tart alle verbeelding.**

Hoewel het CGVS voor u geen nationaliteit kan vast stellen, merkt het wel op dat u **een bijzondere affiniteit met Ghana** blijkt te hebben. Hierbij wijst het CGVS ten eerste al op het feit dat u Ashanti spreekt, een taal die gesproken wordt in Ghana, en een dialect van Twi is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U verklaarde dat u Ashanti leerde van de Ghanezen in Libië, waarmee u altijd omging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Uw eigen moedertaal zou Engels zijn, hetgeen u met uw vader sprak en wat ook de officiële taal is van Ghana. In Libië had u ook een relatie met een Ghanese vrouw sinds 1995, die u had leren kennen in haar functie als prostituee (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). In Libië kwam u ook aan tewerkstelling door Ghanezen te volgen naar jobs in de bouwsector (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Deze Ghanese mensen zou u beweerdelijk hebben leren kennen omdat ze klanten waren van uw vriendin, voordat ze stopte met haar job. U had veel Ghanese vrienden, jullie werkten samen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). In België hebt u ook een Facebookpagina aangemaakt op uw naam, naar eigen zeggen maakte een vriend deze aan in uw plaats. Op deze Facebookpagina staat dat u afkomstig bent van Accra, Ghana. U werd hier op gewezen, en u legde uit dat u zei dat u van Ghana bent omdat uw kinderen van Ghana zijn. Dat verklaart echter nog niet waarom er staat dat u van Accra, Ghana, bent, gezien uw kinderen in Cape Coast verblijven. U legde dan de verklaring over Accra bij het feit dat de man die uw Facebook aanmaakte, afkomstig was van Accra (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Dat verklaart nog niet waarom die man dat dan zo op uw eigen Facebookpagina invulde. U werd in 2020 ook tegengehouden door de politie, u had toen een lidkaart bij van Omaniae Network Platform bij waarop ook stond dat u afkomstig was van Accra, Ghana. U legde uit dat u gewoon een nationaliteit kon kiezen van een land dat u leuk vond, en u zei Ghana (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U werd de kans geboden om uw affiniteit met Ghana uit te klaren, maar u bleef bij uw verklaringen dat u gewoon veel Ghanezen kent, en dat u ook hier in België veel met Ghanezen om ging. Dat wordt onderstreept door de vaststelling dat het gemakkelijk vast te stellen is dat 19 van uw 42 Facebookvrienden afkomstig zijn uit Ghana.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Tot slot wijst het CGVS ook op het feit dat u bijzonder laattijdig was in uw verzoek tot internationale bescherming. U verbleef al sinds 2012 in België, en u wachtte nog tot 2020 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U legde uit dat dat kwam omdat u niet eerder wist wat de asielprocedure is, u had niemand die u die ideeën gaf (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U verbleef echter wel heel lang in België, u kwam in aanraking met de politie, u was zelfs opgesloten in een gesloten centrum. U louter beroepen op het feit dat niemand u het idee gaf een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, is geen afdoende verklaring voor de laattijdigheid van uw verzoek. Deze

laattijdigheid heeft een bijzonder negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw nood aan bescherming.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, hebben deze geen betrekking op de gedane vaststellingen in deze beslissing. Deze hebben immers geen betrekking op uw nationaliteit, of het feit dat u uw nationaliteit niet kent. De medische documenten legde u neer om aan te tonen dat u in Libië geslagen was, en daardoor tanden verloren bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 2-3). U had ook problemen aan uw schouder waarvoor u in België behandeld werd. Het CGVS doet verder ook geen uitspraak over de gebeurtenissen die beweerdelijk in Libië plaatsvonden, het littekenattest is dus ook niet relevant in deze beslissing. Hetzelfde geldt voor de foto's van uw kinderen en de documenten die u neerlegde afkomstig van de politie/DVZ. Via uw advocaat ontving het CGVS ook nog een medisch attest van huisarts dokter Deville, met een verwijzing naar cognitieve problemen en het feit dat verdere onderzoeken zullen gedaan worden. Uit een dergelijk attest blijkt niet dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS of voor de procedure voor de DVZ, door eventuele psychologische problemen, niet ten volle mee kon werken aan uw procedure.

Het CGVS wijst er desgevallend nog op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In hoeverre u zich beroept op uw psychologische situatie an sich, dient u desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De nood aan internationale bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van een verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Om dezelfde redenen geldt dit ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar “land van herkomst” in deze wetsbepaling moet eveneens begrepen worden als het land of de landen van nationaliteit van een verzoeker.

Noch het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen noch de Raad, zijn bevoegd om de nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen of deze meerdere dan wel geen nationaliteit heeft.

Dit mag evenwel het onderzoek ten gronde van het verzoek om internationale bescherming niet onmogelijk maken.

Als er twijfel is over de nationaliteit of het land van gewoonlijk verblijf, is het aan elk van de partijen om opheldering te verschaffen over het land ten aanzien waarvan de aanvraag moet worden onderzocht. In principe dient de verzoeker om internationale bescherming net zoals voor alle andere aspecten van zijn aanvraag, zijn nationaliteit of gewoonlijk verblijf aannemelijk te maken. Hij dient hiertoe authentieke identiteitsdocumenten neer te leggen, ondersteund door geloofwaardige verklaringen, het zogenaamde sluitend bewijs. De Raad is zich ervan bewust dat dit omwille van juridische of materiële moeilijkheden niet altijd mogelijk is, in welk geval coherente verklaringen, desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie, kunnen volstaan.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker geen zicht heeft geboden op zijn werkelijke nationaliteit en waar hij voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn land van herkomst heeft moeten verlaten, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, gelet op wat volgt, in gebreke blijft.

Waar verzoeker aanvoert dat hij in het kader van een mogelijke terugkeer geïnterviewd werd door de consuls van de ambassades van Nigeria en Ghana, die verklaarden dat hij noch een Nigeriaan noch een Ghanees was en per aanvullende nota van 18 juli 2023 een attest van de Ghanese ambassade waarin dit

bevestigd werd, neerlegt, doet hij geen afbreuk aan de talrijke vaststellingen waaruit blijkt dat hij geen zicht heeft geboden op zijn werkelijke nationaliteit en waar hij voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn land van herkomst heeft moeten verlaten. De stelling dat hij naar de Ghanese ambassade is geweest met de vraag om terug te keren om zijn kinderen te zien, en dit hem werd geweigerd, werpt hier geen ander licht op.

Verzoeker geeft ter verschoning van zijn gebrekkige of nagenoeg onbestaande kennis over zijn nationaliteit, identiteit, eigen levenspad en familie aan dat hij geen hechte band had met zijn vader en dat zijn vader hem hierover nooit antwoorden gegeven heeft.

Het louter ontbreken van een hechte band met zijn vader kan niet worden aanvaard voor verzoekers gebrek aan kennis omtrent alle aspecten die met zijn identiteit verbonden zijn. Het is niet aannemelijk dat verzoeker hierover zelfs geen enkele notie heeft. Te meer verzoeker verklaarde dat hij tot zijn twintigste levensjaar met zijn vader in Libië woonde en er zoals reeds beschreven in de bestreden beslissing meermaals gelegenheden waren om iets meer te weten te komen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Waar hij thans stelt dat zijn vader hem hierover nooit antwoorden gegeven heeft, blijkt uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij hier zelfs nooit naar heeft gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 15, 18).

Waar hij vervolgens aanvoert dat hem niet kan verweten worden dat hij geen stappen heeft ondernomen om meer te weten te komen over zijn nationaliteit gezien hij tot twee keer toe naar de Ghanese ambassade is geweest, kan gelet op wat voorafgaat niet ter verschoning dienen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing had verzoeker eerder voldoende kansen en mogelijkheden om meer te weten te komen over zijn identiteit, nationaliteit, levenspad en familie.

De Raad stelt vast dat hoewel verzoeker per aanvullende nota een attest neerlegt van de Ghanese ambassade waarin geattesteerd wordt dat verzoeker niet de Ghanese nationaliteit heeft, in het verzoekschrift stelt dat hij de identiteitspapieren van zijn kinderen zal proberen te bekomen om op deze manier aan te tonen dat hij ook over de Ghanese nationaliteit beschikt. Enerzijds stelt verzoeker niet te weten wat zijn nationaliteit is, om anderzijds identiteitspapieren van zijn kinderen op te vragen die zouden aantonen dat hij over de Ghanese nationaliteit beschikt. Opnieuw slaagt verzoeker er niet in een duidelijk beeld te scheppen van zijn werkelijke nationaliteit. De aangevoerde redenen ter verschoning van zijn onwetendheid hierover acht de Raad geheel ontoereikend.

Met de stelling dat hij een bijzondere affiniteit heeft met Ghana en daarom een Facebookaccount heeft aangemaakt met de Ghanese nationaliteit en een lidkaart had waarop de Ghanese nationaliteit werd vermeld, kan hij evenmin afbreuk doen aan voorgaande pertinente vaststellingen. Verzoeker houdt ook in het verzoekschrift verder vol zijn nationaliteit niet te weten.

Wat betreft het medisch attest van verzoekers huisarts van 5 april 2023 dat tevens per aanvullende nota werd neergelegd, stelt de Raad vast dat dit attest nagenoeg de identieke inhoud heeft als het eerder neergelegde attest van verzoekers huisarts.

Ook uit dit attest blijkt niet dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of voor de procedure voor de Dienst Vreemdelingenzaken, door eventuele psychologische problemen, niet ten volle mee kon werken aan de procedure.

Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat in dit attest nergens wordt aangegeven waarop de aangehaalde problematiek is gebaseerd en hierin niet wordt toegelicht op welke basis de huisarts tot zijn diagnose is gekomen. Nergens blijkt uit dit summiere attest dan ook dat verzoeker zou zijn onderworpen aan enig, laat staan aan een diepgaand, psychiatrisch, neurologisch of ander medisch onderzoek. Hoe dan ook kan uit dit attest geenszins worden afgeleid dat verzoeker zou kampen met problemen die van zulke aard zijn dat zij hem zouden hebben verhinderd om de procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en/of een eventueel persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal te volbrengen en om zijn asielaanspraak daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten met inbegrip van verklaringen omtrent zijn identiteit, nationaliteit, herkomst en familie. In dit attest wordt immers slechts op bijzonder algemene wijze aangegeven dat verzoeker zou kampen met cognitieve problemen. Nergens wordt hierover in het attest verdere duiding gegeven. Uit dit attest kan dan ook hoegenaamd niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de problemen en/of de mogelijke invloed en impact van hiervan op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze problemen zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale

bescherming. Nergens in dit stuk wordt aldus aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de problemen van verzoeker een deelname in zijn hoofd aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken. Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij cognitieve problemen heeft en dat er zoals gesteld in het eerder neergelegde medische attest, aanwezig in het administratief dossier, nog een onderzoek lopende is. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn verklaarde herkomst en nationaliteit, kernelementen in het kader van een verzoek om internationale bescherming, aannemelijk te maken, waar verzoekende partij dus allerminst in geslaagd is. Het belang duidelijkheid te verschaffen over verzoekers feitelijke herkomst en nationaliteit en eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De nationaliteit en werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers het land en de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen en nationaliteit ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF